

Stk. 3. Ved udlæg i fordringer finder retsplejelovens § 523, stk. 2–4, tilsvarende anvendelse. Udlagte fordringer kan indkræves, når de forfalder. Betales udlagte fordringer, forbliver det indkomne beløb i fogedrettens besiddelse.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 2 medfører ikke tab af en af udlægget følgende sikkerhedsret.

§ 16 a. Såfremt det må anses for nødvendigt af hensyn til betalingsstandsningens formål, kan skifteretten, når skyldneren med tilsynets samtykke fremsætter begæring herom, bestemme, at der ikke skal kunne foretages udlæg eller rådighedsberøvelse eller søges fyldestgørelse på grundlag af pantefordringer, som ikke ville kunne omstødes i tilfælde af konkurs.

Stk. 2. Træffer skifteretten afgørelse efter stk. 1, skal skyldneren betale løbende ydelser på de i stk. 1 nævnte pantefordringer, efterhånden som de forfalder. Med henblik på betalingen af disse ydelser kan skifteretten bestemme, at skyldneren med passende mellemrum skal indbetale nærmere fastsatte beløb på en særskilt konto i bank eller sparekasse. Tilsynet afgiver straks indberetning til skifteretten, såfremt indbetaling ikke er sket senest 7 dage efter betalingsfristen ifølge skifterettens afgørelse.

Stk. 3. Skifteretten kan bestemme, at stk. 2 ikke skal gælde med hensyn til bestemte pantefordringer, som ikke kan forventes dækket af pantet.

§ 16 b. Er en ydelse, for hvilken der skal svares vederlag, overgivet til skyldneren, efter at skifteretten har modtaget anmeldelse om betalingsstandsning, kan ydelsen kræves tilbage, medmindre tilsynet tiltræder aftalen. Er forfaldstid for modydelsen ikke kommet, skal der på opfordring stilles sikkerhed for denne.

Stk. 2. Er der rådet således over ydelsen, at den ikke kan tilbageleveres i væsentligt uforandret stand, og kommer skyldneren senere under konkurs, svarer boet vederlag efter reglen i § 94, nr. 2. Har konkursboet rådet over ydelsen, svares vederlag dog efter reglen i § 93, nr. 3.

§ 16 c. Skifteretten træffer bestemmelse om, at betalingsstandsningen ophører:

- 1) hvis betalingsstandsningen savner et rimeligt formål,
- 2) hvis skyldneren ikke samarbejder loyalt, eller
- 3) hvis der iøvrigt ikke på betryggende måde arbejdes på at opnå en samlet ordning med kreditorerne.

Stk. 2. Tilsynet skal straks give skifteretten underretning, såfremt det viser sig, at en af de i stk. 1 nævnte omstændigheder foreligger.

Stk. 3. Inden skifteretten træffer afgørelse efter stk. 1, skal der gives skyldneren, tilsynet og de eventuelt fremmødte fordringshavere lejlighed til at udtale sig. Der kan eventuelt gives skyldneren en kort frist til at indlede nyt samarbejde.

§ 16 d. Betalingsstandsningen ophører endvidere, hvis:

- 1) skyldneren tilbagekalder anmeldelsen,
- 2) forhandling om tvangsakkord åbnes,
- 3) gældssanerings sag indledes,
- 4) konkursdekret afsiges; eller
- 5) tre måneder fra fristdagen er forløbet.

Stk. 2. Skifteretten kan under ganske særlige omstændigheder forlænge den i stk. 1, nr. 5, nævnte frist med indtil tre måneder ad gangen, hvis skyldneren anmoder herom inden fristens udløb. Fristen kan dog ikke forlænges ud over i alt et år fra fristdagen. En anmodning om forlængelse skal være skriftlig og indeholde en redegørelse for baggrunden for og formålet med forlængelsen. Anmodningen skal være vedlagt en udtalelse fra tilsynet og, hvis der er nedsat et kreditorudvalg, tillige en udtalelse fra dette. Skifteretten kan indkalde fordringshaverne til et møde, jfr. § 13, med henblik på at drøfte spørgsmålet om forlængelse.

Stk. 3. Ophører betalingsstandsningen efter stk. 1, nr. 1, eller efter § 13, stk. 1–2, eller § 16 c, eller forlænger skifteretten fristen efter stk. 2, skal tilsynet inden en uge give meddelelse herom til samtlige kendte fordringshavere.«

9. Efter § 23 indsættes:

»§ 23 a. Har fordringshaveren eller skyldneren lovligt forfald, eller taler ganske særlige omstændigheder i øvrigt derfor, kan skifteretten give en kort udsættelse med behandlingen af konkursbegæringen.«